

over, at det her var galt, men på trods af det tager man til Kina, gør sig nogle overvejelser i Kina og kommer så hjem og sender en skrivelse af sted.

Jeg synes, det er lidt mærkeligt, at der skulle gå så lang tid, og jeg vil spørge ministeren, om han selv føler, at den håndtering af sagen er tilfredsstillende.

Villy Søvnal (SF):

Som forsvarsministeren siger, kender vi alle den arbejdsfacon, hvor vi ikke vil oplyse de kilder, der giver os oplysninger, fordi det ville bringe dem i et uheldigt lys. Det kender vi jo alle fra omgang med pressen, men også fra andre steder.

Det må jo betyde, som ministeren udtrykker det, at det her ikke er kommet ad det, man kunne kalde officielle kanaler i ministeriet, altså de sædvanlige gange mellem departementet og ministeren. Det udsagn, ministeren kom med, kan kun forstås på den måde, at nogle, om man så må sige, bag om systemet har underrettet Forsvarsministeriet om, at der var noget i gære, som de ikke kunne oplyse præcist om, men som med ministerens ord var noget stort og noget, der kostede mange penge. Kan ministeren bekræfte, at det foregik uden om de sædvanlige kilder, som en minister får oplysninger fra, når han er forsvarsminister?

Jan Trøjborg (S):

Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at ministeren er ansvarlig for, hvad der er tilgæet ministeriet af informationer også om denne sag. Jeg forstår, at der i første omgang er tilgæet ministeriet information den 20. februar, og jeg vil derfor spørge ministeren: Hvad er det, der gør ministeren så overrasket over afskedsarrangementets omfang? Jeg vil gerne spørge ministeren, om det tilrettelagte, forberedte afskedsarrangement ikke var af fuldstændig samme karakter, som der er tradition for ved afgang af forsvarschefer i det danske forsvar.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Jeg kan vedrørende mine kilder henholde mig til det, jeg har sagt. Der er ikke noget usædvanligt i, at man kan møde en politiker herinde, eller man kan møde en soldat, der kan have hørt det. Mere ligger der ikke i det, og det er der ikke noget usædvanligt i.

Så siger hr. Wammen: Er det så ikke fantastisk, at man tager til Kina, hvis man har fået så-

dan nogle antydninger den 12.? Nu vil jeg altså sige til hr. Wammen, at da Forsvarsministeriet skriftligt anmodede Forsvarskommandoen om en redegørelse for arrangementets omfang og økonomiske konsekvenser, blev datoen sat til den 13. maj. Det fremgår af bilag 2 til min redegørelse som svar på spørgsmål 42, så man anså altså også dengang tidsfristen for rimelig, når man satte den til den 13. maj. Det var ikke så nemt at sidde i Kina, men det første, jeg gør, er at sikre, at der bliver spurgt om det ved hjemreisen fra Kina. Sådan er gangen i det. Det fremgår, som jeg nævner, af bilag 2 til den store bilagsmængde, hr. Wammen allerede har fået.

Så skal jeg sige til hr. Søvnal, at med hensyn til kilder kan jeg henholde mig til det, jeg lige har sagt. Forsvarsministeriet har fået en anmodning om aktindsigt den 9. april og svarer den 11. april, at man ikke har noget om arrangementet, og længere kan jeg jo ikke uddybe det.

KL 16.30

Så skal jeg sige til hr. Trøjborg, at når man er minister, er man ansvarlig. Det var hr. Trøjborg også, kan jeg huske. Men hr. Trøjborg ved sikkert også, som det fremgår af Berlingske Tiden- de, at ministeriets departementschef har haft et indlæg, hvori han forklarer, at han har haft en mundtlig drøftelse med stabschefen, men kun i brede termer, og at han ikke ved noget om arrangementets endelige omfang og slet ikke om økonomien. Han kunne heller ikke vide, at det var det samme som ved den forrige forsvarschefs afgang. Derfor siger departementschefen ikke noget til ministeren på det tidspunkt. Det er det, departementschefen har skrevet, og derfor ved jeg ikke mere om det.

Nicolai Wammen (S):

Jeg har forståelse for, at når man er på rejse og så langt væk som i Kina, så sidder man ikke i sit ministerium og har dermed nogle kommunikationslinjer, som man skal tage hensyn til. Men jeg går ud fra, at det kan klares med moderne teknologi i det herrens år 2002. I alle tilfælde var ministeren, sådan som jeg forstod ministeren selv, i dagene omkring den 11.-12. april orienteret om, at det var noget stort, og det var noget dyrt, og det var fra flere kilder. Det er så åbentbart fra soldater og fra kolleger herinde, og ministeren kommer det så ikke nærmere.

Såfremt ministeren har tillid til de kilder – det går jeg ud fra ministeren har, jeg har ikke forstået andet på ministeren – var ministeren allerede den 11.-12. april klar over, at der var noget stort